

μπουρλότο

μπουρλότο, το, ουσ. [<βενετ. burloto <ιταλ. brulotto (= πυρπολικό πλοίο)]. **1.** το πυρπολικό: «ο Κανάρης μ' ένα μπουρλότο ανατίναξε την Τουρκική ναυαρχίδα». **2.** φαγητό με πολύ πιπέρι, δυνατό ποτό ή τσιγάρο, ιδίως παραγεμισμένο με χασίσι: «έβαλε τόσο πιπέρι στο φαγητό, που το 'κανε μπουρλότο και δεν μπορούσες να το φας || πρόσεχε το ποτό που πίνεις, γιατί είναι σκέτο μπουρλότο και θα ζαλιστείς || έστριψε ένα τσιγαρλίκι, που ήταν σκέτο μπουρλότο». **3.** (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) είδος παιχνιδιού: «το μπουρλότο είναι κουμαρτζίδικο παιχνίδι».

- **βάζω μπουρλότο, α.** βάζω φωτιά, πυρπολώ: «οι ανταγωνιστές του πήγαν κρυφά το βράδυ κι έβαλαν μπουρλότο την αποθήκη του». (Λαϊκό τραγούδι: *θα τα βάλω όλα μπουρλότο, θα τα κάψω ρε γαμώτο*). **β.** προκαλώ κάποιον σε τέτοιο βαθμό, που τον κάνω να ξεσπάσει βίαια: «το 'χει χούι να βάζει μπουρλότο στους άλλους κι αυτός να κάθεσαι να τους βλέπει να μαλώνουν». **γ.** χαλώ εντελώς μια δουλειά, υπόθεση, κατάσταση ή σχέση, τινάζω στον αέρα: «μ' όλες αυτές τις άστοχες ενέργειές σου έβαλες μπουρλότο στη δουλειά || η άστατη ζωή σου έβαλε μπουρλότο στο γάμο μας».

- **γίνομαι μπουρλότο, α.** νευριάζω, θυμώνω πάρα πολύ, εξοργίζομαι: «κάθε φορά που βλέπει τους άλλους να μαλώνουν για τα πολιτικά, γίνεται μπουρλότο». (Λαϊκό τραγούδι: *ώρες τώρα σε κρυφοκοιτάζω γίνομαι μπουρλότο, νευριάζω*). **β.** βρίσκομαι σε σεξουαλική διέγερση, ανάβω: «κάθε φορά που βλέπω αυτή τη γυναικάρα, γίνομαι μπουρλότο». βλ. και φρ. *έγινε μπουρλότο*.

- *έγινε μπουρλότο*, καταστράφηκε από τη φωτιά ολοσχερώς: «από ένα αναμμένο τσιγάρο που έπεσε στο πάτωμα και ξεχάστηκε, έγινε μπουρλότο ολόκληρο σπίτι». βλ. και φρ. *γίνομαι μπουρλότο*.

- *είμαι μπουρλότο*, είμαι πολύ θυμωμένος, οργισμένος, νευριασμένος: «δε θέλω την παραμικρή αντίρρηση, γιατί ήδη είμαι μπουρλότο».

- *τον κάνω μπουρλότο*, τον κάνω να νευριάσει, να θυμώσει πάρα πολύ, τον εξοργίζω: «αν θέλεις να τον κάνεις μπουρλότο, άνοιξε κουβέντα για πολιτικά».